

Any
Antoine Chevrier

Dimecres
18 FEB
2026

Dimecres de Cendra

Evangelí segons sant Mateu

(6,1-6.16-18)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Mireu de no fer el bé davant de la gent perquè ho vegin, ja que així no podríeu esperar la recompensa del vostre Pare del cel.

Per tant, quan dones als qui ho necessiten, no ho anunciïs a toc de trompeta, com ho fan els hipòcrites a les sinagogues i pels carrers perquè tothom els alabi. Us ho dic amb tota veritat: Ja tenen la recompensa. Tu, quan ajudes els altres, mira que la mà esquerra no sàpiga què fa la dreta, perquè el teu gest quedi secret. El teu Pare, que veu tot el que és secret, t'ho recompensarà.

I quan pregueu, no feu com els hipòcrites, que els agrada plantar-se drets a les sinagogues o a les cantonades de les places perquè tothom vegi que preguen. Us ho dic amb tota veritat: Ja tenen la recompensa. Tu, quan preguis, tanca't amb pany i clau i prega el teu Pare, present en els llocs més amagats, i ell, que veu el que és amagat, t'ho recompensarà.

I quan dejeneu, no feu un posat trist, com els hipòcrites, que es desfiguren la cara perquè tothom noti que dejenen. Us ho dic amb tota veritat: Ja tenen la recompensa. Tu, quan dejunis, renta't la cara i posa't perfum perquè la gent no sàpiga que dejunes, sinó només el teu Pare, i ell, per a qui no hi ha secrets, t'ho recompensarà».

El que ens diu Antoine Chevrier

Així és la vida de cadascun d'aquests éssers: posen la seva vida en allò que busquen, en allò que estimen, i quan se separen d'aquest objecte, ploren, llanguixen, gemeguen, fins que es retroben amb els objectes del seu amor. Per a nosaltres, la nostra vida és Jesucrist. En un rellotge, hi ha una molla que posa en moviment tots els engranatges i marca l'hora. Jesucrist ha de ser dins nostre aquesta molla invisible, amagada, i fer que sempre revelem el mateix Jesucrist.

Sentiu una atracció interior que us atrau cap a Jesucrist? Un sentiment interior, ple d'admiració per Jesús, per Jesucrist, per la seva bellesa, la seva grandesa, la seva bellesa infinita, que el porta a venir a nosaltres. Un sentiment que ens toca i ens porta a lliurar-nos-hi. Un petit alè diví ens impulsa i que ve de dalt, *ex alto*, una petita llum sobrenatural que ens il·lumina i ens permet albirar una mica Jesús, Jesucrist i la seva bellesa infinita. Si sentim aquest alè diví dins nostre, si percebem una petita llum, si ens sentim atrets encara que sigui lleugerament per Jesucrist, ah!, conreem aquesta atracció, nodrim-la mitjançant la pregària, la meditació i l'estudi, perquè creixi i doni fruit. Romanguem, doncs, en esperit als peus

de Jesucrist com els infants als peus del seu mestre, amb un desig sincer d'escoltar la seva paraula i posar-la en pràctica.

Comentari

La vocació d'Antoine Chevrier no va sorgir ni d'una recerca voluntària de la perfecció ni del desig d'aconseguir coses extraordinàries. El seu itinerari il·lumina el camí pasqual que comença amb el Dimecres de Cendra i amb el recordatori de Jesús sobre la manera correcta de practicar la pregària, el dejuni i la caritat.

Acceptar la pròpia fragilitat, reconèixer les debilitats i les limitacions: aquest és el començament de la veritable conversió. De fet, és la nostra humanitat la que Déu assumeix en l'Encarnació del Verb; és la nostra carn mortal la que revesteix. El veritable deixeble «mor a si mateix» per fer lloc al projecte ambiciós de Crist en ell, que busca convertir-lo en aquest «altre Crist» que, en la realitat concreta de la seva existència, experimenta la grandesa i la fragilitat de ser humà. És aprofundint en la seva humanitat que el deixeble pot arribar a Aquell que assumeix la nostra humanitat.

El signe de la cendra marca el compromís d'aquell que n'és marcat de consumir en ell mateix tot allò que li impedeix viure plenament l'Evangelí. Aquest foc no és altre que el foc devorador de la Paraula. Fer penitència ja no és una finalitat en si mateixa, sinó que l'objectiu és despullar-se per a trobar-se millor amb els més petits, camí segur per a trobar-se amb el Crist. Despullar-se perquè Crist, «que era ric, es va fer pobre per vosaltres, perquè vosaltres us féssiu rics amb la seva pobresa».

Estudi d'Evangelí

Pregària: Oh Verb! Oh Crist!

(Vegeu la fitxa 0)

I jo, al llindar d'aquests quaranta dies de gràcia, què decideixo fer per a posar en pràctica les tres crides del Mestre? Amb Antoine Chevrier: «Vaig decidir seguir Jesucrist més de prop»:

- En la pràctica de l'almoïna
- En la pràctica de la caritat
- En la pràctica del dejuni.

Dediquem deu minuts a la reflexió personal a partir de l'Evangelí. Després, compartim en grup i formulem una resolució concreta: «He decidit...». Ho confiem junts a Déu en la pregària del Pare-nostre.